

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

VI

SLAVNOSTNA
SEJA

22. 6. 2012

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA

SLAVNOSTNA SEJA OB DNEVU DRŽAVNOSTI

(22. junij 2012)

UVOD

Protokolarna pravila Državnega zbora določajo, da Državni zbor priredi slavnostno sejo ob dnevu državnosti 25. junija in ob dnevu samostojnosti in enotnosti 26. decembra. Slavnostna seja traja največ pol ure. Govorniki na slavnostni seji so predsednik in podpredsedniki Državnega zbora. Na sejo so vabljeni visoki predstavniki Republike Slovenije in diplomatski predstavniki. Javnost lahko spremlja slavnostno sejo preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina seje postane pregledno dostopna v obliki sejnega zapisa.

Državni zbor slavnostno sejo zvočno posname. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo se izda v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapis slavnostne seje vsebuje vabilo na slavnostno sejo in besedilo seje, zapisano v prvi osebi.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. Slavnostna seja ob dnevu državnosti (22. junij 2012)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

VABILO

Predsednik Državnega zbora Republike Slovenije

Vas

ob dnevu državnosti

vabi

na slavnostno sejo Državnega zbora Republike Slovenije

v petek, 22. junija 2012, ob 20. uri
v veliki dvorani Državnega zbora Republike Slovenije,
Šubičeva 4, Ljubljana.

Vabilo velja za eno osebo.

Vstop z vabilom.

Državni zbor VI. mandat

Slavnostna seja ob dnevu državnosti 22. junij 2012

Slavnostni govornik: Jakob presečnik.....podpredsednik Državnega zbora

Slavnostna seja se je začela 22. junija 2012 ob 20. uri.

/ himna/

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT:

Spoštovani predsednik republike
gospod dr. Danilo Türk,
spoštovani predsednik Vlade gospoda
Janez Janša,
spoštovani predsednik Državnega
sveta gospod mag. Blaž Kavčič,
spoštovani predsednik Ustavnega
sodišča dr. Ernest Petrič,
spoštovani predsednik Vrhovnega
sodišča gospod Branko Masleša,
cenjeni diplomatski zbor,
spoštovani gostje,
spoštovani praporščaki Policije,
specialne enote Policije, Zveze slovenskih
častnikov,
cenjene kolegice poslanke, kolegi
poslanci!

Začenjam slavnostno sejo Državnega zbora ob dnevu državnosti, državnim praznikom, s katerim obeležujemo nastanek naše države. Obeležujemo zgodovinske trenutke, v katerih smo iz naroda prerasli v nacijo, trenutke, v katerih smo zmogli in znali strniti vrste ter nastopiti kot eno. Današnja in jutrišnja Slovenija, vsaj tako kot pred 21 leti, tudi danes potrebuje enotnost in ne delitve. Potrebuje zavest, da lahko le s skupnimi močmi in ne oziraje se na ideološke razlike oblikujemo državo, ki bo resnično država vseh državljanov in državljanok.

Za govornico vabim slavnostnega govornika, podpredsednika Državnega zbora gospoda Jakoba Presečnika.

JAKOB PRESEČNIK: Spoštovani visoki gostje, državljanke in državljan!

Slovenska država praznuje svoj 21. rojstni dan. Dobri dve desetletji sta minili hitro. Verjetno se še vsi spomnimo 26. junija 1991 in tistega slovesnega ter napetega trenutka, ko je na nabito polnem Trgu republike zadonela slovenska himna, slovenska zastava pa je ponosno zaplapolala v večernem vetru. Tistega dne je slovenska država postala resničnost!

Z letošnjim letom zaokrožujemo dveletno obdobje, v katerem smo tudi v Državnem zboru obeležili vse vidnejše in

pomembnejše dogodke preteklih dveh desetletij, ki so nam omogočili vzpostavitev suverene slovenske države. Spomnili smo se sprejetja ključnih ustavnih dopolnil k republiški ustavi, ki so nam zagotovili legalnost naših nadaljnjih korakov na poti v samostojnost. S slavnostno sejo smo obeležili prve demokratične večstrankarske volitve, s katerimi je v slovenski politiki zavel nov, svež veter. Spomnili smo se sprejetja Zakona o himni, s katerim smo dobili novo himno, katere temeljno sporočilo simbolično poudarja, da imajo vsi narodi pravico do svobode in samostojnosti ter da so svobodoljubje, sožitje, edinost in sprava predpogoji za svobodo. Spomnili smo se tudi ustanovitve Manevrske strukture narodne zaščite, ki je z zavarovanjem in ubranitvijo osamosvojitvenega procesa pomembno prispevala k uresničitvi samostojne slovenske države. Prav tako smo obeležili obletnico sprejetja ustavnega amandmaja, s katerim smo dobili nova državna simbola, ki sta prestavljala dokončen prelom s prejšnjo ureditvijo in nov začetek, in pa, seveda, tudi Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, s katero je Slovenija dokončno prekinila državnopravne vezi s Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in se vzpostavila kot suverena država. Spomnili smo se tudi znamenite Brionske deklaracije, ki je Sloveniji zagotovila mir in evropsko ter mednarodno podporo pri utrjevanju pozicije neodvisne in samostojne države. Nazadnje smo v nizu častitljivih obletic pozdravili 20. obletnico sprejetja Ustave Republike Slovenije.

Letošnje leto, ki ga bomo zaokrožili z 20. obletnico Državnega zbora, pa zaznamujejo predvsem 20-letnice vzpostavitve diplomatskih odnosov s številnimi državami ter dokončnega konstituiranja Republike Slovenije kot mednarodnopravnega subjekta in enakopravne članice mednarodne skupnosti. S tem je bilo Sloveniji dokončno priznано zasluženó mesto na mednarodnem prizorišču.

Spoštovani! Snovanje in rojstvo neodvisne ter samostojne Republike Slovenije ni bilo enostavno dejanje. Postavljanje naše države je bil od samih temeljev naprej dolgo trajen, več stoletij trajajoč proces.

Potrebna je bilo veliko časa, da je najprej iz narodovega samozavedanja sploh vzniknila, kaj šele dozorela želja po lastni državi. Slovenska zgodovinska pot od naroda do nacije je nedvomno posebna, svojska. Naša osamosvojitvena pot se ni začela s prelomnimi dogodki, kot so bili demokratično vrenje v Evropi, zaostrovanje medrepubliških odnosov v Jugoslaviji in padec berlinskega zidu v 80. letih prejšnjega stoletja. Čeprav so bili z vidika osamosvajanja vse to nepogrešljivi in ključni dogodki, smo Slovenke in Slovenci do tega časa prehodili že precej daljšo pot. Slovenke in Slovenci praktično vso svojo zgodovino nismo razpolagali z lastno politično, kaj šele vojaško močjo. Zato smo se tesno oklepali svoje pripadnosti – pripadnosti slovenskemu narodu, ki se je vzpostavila in ohranila prav s pomočjo slovenske kulture. Reformacija s Primožem Trubarjem na čelu nam je v 16. stoletju prinesla suverenost v kulturnem smislu. Trubar je prebudil narodno zavest svojega ljudstva in postavil temelje narodnega obstoja in narodovega samozavedanja. Med slovensko etnično skupnostjo je sprožil kulturno osamosvojitvev. Zagotovil ji je mesto na zemljevidu kulturnih narodov in s tem naredil prvi, usodni korak na dolgi poti narodove kulturne ter politične samostojnosti. Trubarjevo delo so kasneje nadaljevali mnogi veliki Slovenci, ki so z utiranjem poti slovenskemu jeziku in narodovi kulturi nevede vzporedno utirali pot tudi slovenski državnosti. 19. stoletje, ki še danes velja za stoletje narodov, je Slovincem in slovenskemu ozemlju prineslo sedanje ime. Enotno poimenovanje je kljub ozemeljski razdrobljenosti delovalo izjemno povezovalno in kot takšno zbuvalo ideje o združitvi vsega slovenskega ozemlja v eno celoto. In prav ta drzna misel je v revolucionarnem pomladnem letu 1848, ki je zdramilo tudi Slovence, prerasla v prvi slovenski narodnopolitični program Zedinjena Slovenija, ki naj bi prvič v zgodovini združil slovensko narodno ozemlje. In čeprav ideja o lastni državi takrat še ni bila prisotna, smo se kulturno okrepili in narodno samozavestni pridružili marčni revoluciji. Čutili smo, da smo zrel evropski narod! Kot narod smo želeli združitev zgodovinsko razkosane slovenske dežele.

Spoštovani! Čas, ko smo uresničevali svoje osamosvojitvene težnje, je bil v Evropi čas velikih sprememb in prelomnih dogodkov. Kljub temu in kljub dejstvu, da smo za mednarodno priznanje izpolnjevali vse formalne pogoje, je kar nekaj pomembnih držav članic mednarodne skupnosti nasprotovalo našemu osamosvojitvenemu procesu in od nas zahtevalo, da se odpovemo nerealni ideji o samostojnosti, kot so jo poimenovali. Pravna podlaga, ki smo jo postavili, očitno ni bila dovolj, zadostoval pa ni niti oborožen upor zoper agresijo Jugoslovanske armade. Slovenska država je bila v težkem položaju, grozilo nam je, da se znajdemo v popolni izolaciji. Sloveniji

prijateljske države, vključno z Vatikanom, še posebej pa njihovi voditelji so kmalu spoznali, da je država Slovenija realnost, in vrata na mednarodno prizorišče so se nam vendarle odprla 15. januarja 1992, ko je Republika Slovenija priznala Evropska skupnost. 22. maja istega leta, le slabo leto po razglasitvi samostojnosti in le sedem mesecev po izteku moratorija, je z včlanitvijo v Organizacijo združenih narodov Republika Slovenija zaključila proces konstituiranja samostojne in neodvisne države. Sprejem v svetovno univerzalno mednarodno organizacijo, takrat za komaj nastalo Slovenijo ni pomenil le članstva kot takšnega, ampak predvsem dokončno priznanje Republiki Slovenije, da je enakopravna članica mednarodne skupnosti. S članstvom v Organizaciji združenih narodov smo dobili možnost sodelovanja na celotnem mednarodnem prizorišču. Dobili smo priložnost, da k skupnim prizadevanjem za boljši ter pravičnejši svet prispevamo svoj del naporov in pomoči.

Spoštovani visoki gostje, spoštovane državljanke in državljani! Nacionalni konsenz, ki smo ga zgradili v tistem negotovem času osamosvajanja, in že tolikokrat omenjena enotnost sta nam omogočila, da smo uresničili sanje. In tudi v preteklih 20 letih od osamosvojitve pa do danes smo večkrat dokazali, da smo Slovenke in Slovenci sposobni prilagajanja in odzivanja na nujne spremembe, ki jih terjajo spreminjajoče se mednarodne okoliščine in globalizirani svet.

Veliko se zadnje čase govori o padcu socialne države. Toda, ali sploh upoštevamo, da socialna država temelji na gospodarski uspešnosti države in da so socialno najmočnejše države ravno tiste, ki se ponajbolj razvito tehnološko razviti, najkonkurenčnejši gospodarstvi? Smo res tako daleč, da bomo sami sebe prepričali, da smo sposobni odkriti povsem nov koncept, kjer lahko vzdržujemo visoko raven socialne države, ne da bi karkoli naredili za tisti sektor, ki pravzaprav ustvarja naše bogastvo? V zadnjih mesecih nam je uspelo narediti majhen, a izredno pomemben korak. Dokazali smo, da lahko izstopimo iz kroga nevzdržnega trošenja, da si lahko sami postavimo omejitve, in s tem dali signal celotnemu svetu, da še lahko računamo na slovensko finančno stabilnost. Prepričan sem, da brez pridobitve manevrskega prostora v smislu varčevanja pri javni porabi tudi ni mogoče izpeljati tega, pri čemer smo si pa vsi enotni – spodbuditi naložbe in gospodarsko rast. Toda vse investicije, pri katerih je prisoten tudi javni denar, morajo biti zelo premišljene. Naše finančne možnosti so danes tako omejene, da mora vsaka naložba prinašati korenito dodano vrednost, prinašati konkurenčno prednost. Infrastrukturni projekti, ki so pred nami, so nujni, in naša prednostna naloga je, da jih izpeljemo čim prej. Ravno iz tega razloga bomo potrebovali pomoč tudi v obliki tujih vlagateljcev.

In na tej osnovi je priložnost tudi za ponovni zagon slovenskega gradbenega sektorja in drugih delov gospodarstva.

Zaradi trenutne gospodarske situacije v Evropi je posledično tudi naša država na prelomnici. Smo tik pred pomembno odločitvijo, s kakšnim konceptom kreniti naprej. Ta odločitev bo zaznamovala naslednja desetletja slovenske države. Nisem prepričan, da je treba ustvariti povsem svoj gospodarski model, saj imamo na desetine primerov držav, ki so se v minulem desetletju tako ali drugače lotile sprememb. Vprašanje je samo, ali bomo izbrali smer, ki so jo ubrali tisti, katerih ukrepi že kažejo pozitivne rezultate, ali pa bomo v obupu iskali alternativne rešitve. Odločitev je še zmeraj v naših rokah. Glede na našo večstoletno zgodovino pa ni razloga za pesimizem. Pri preboju iz krize ne gre za vprašanje naše sposobnosti, ampak predvsem za vprašanje naše volje in naše pripravljenosti za spremembe.

Naj bo zato, ne glede na trenutne okoliščine, dan državnosti priložnost, da se vendarle spomnimo, da naša država ni samoumevna in da je samostojna Republika Slovenija plod skupnih prizadevanj in skupnih državitvornih dejanj, ki so nam omogočila, da smo vendarle iz naroda prerasli v nacijo.

Hvala za pozornost in vsem skupaj iskrene čestitke ob dnevu državnosti. Hvala.

/ aplavz/

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Spoštovanemu kolegu gospodu Jakobu Presečniku, podpredsedniku Državnega zbora, se zahvaljujem za svečane in spodbudne besede.

/ Eleonora: Lepa Vida/

/ aplavz/

/ Eleonora: Slana in nenadni sneg/

/ aplavz/

PREDSEDNIK DR. GREGOR VIRANT: Cenjeni visoki gostje, spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, zahvaljujem se vam za iskano čast in pozornost. Posebna zahvala gre tudi izvajalki kulturnega programa Eleonori in vsem sodelavcem, ki so pomagali pri pripravi in izvedbi te slovesne seje.

Spoštovani državljanke in državljani, spoštovani visoki gostje, iskrene čestitke ob državnem prazniku dnevu državnosti!

S tem zaključujem to slavnostno sejo Državnega zbora in vas z veseljem vabim na krajši sprejem v predverje. Hvala lepa.

Slavnostna seja je bila zaključena 22. junija 2012 ob 20.25.